

Mevr. Jo Haak- den Boer. Geb. 1913, interview maart 2011.

In Rotterdam Noord vlak bij de Rotte bracht ik mijn jeugd door. Mijn moeder was 45 jaar toen ik geboren werd, ik had een broer en 4 zussen.

In de bijna 100 jaar dat ik leef maakte ik ontzettend veel veranderingen en ontwikkelingen mee. Ik was nog heel klein toen alle mensen naar buiten kwamen en naar boven wezen omdat er een vliegtuig te zien was. Zij begrepen niet hoe het mogelijk was dat zo'n zwaar ding in de lucht bleef. In 1909 vloog het eerste Europese vliegtuig boven Nederland.

Ook auto's was nog een uitzondering, alleen de dokter had er een. Zo'n hoge zwarte wagen waar we belangstellend naar keken als hij hem met een slinger aan de voorkant opdraaide en pruttelend op gang bracht. Telefoon was er nog niet, communiceren met anderen moest per post of op bezoek.

VEEL VERANDERINGEN

Je zag fietsen met zo'n groot voorwiel, dat viel niet mee om op te stappen.

Het was in die tijd niet netjes als vrouwen fietsen, maar de 'durfals' gingen het toch proberen.

Meisjes mochten in die tijd ook niet zwemmen, wel de jongens.

Zelfs radio's waren er nog niet. De eerste radio uitzending was in 1919.

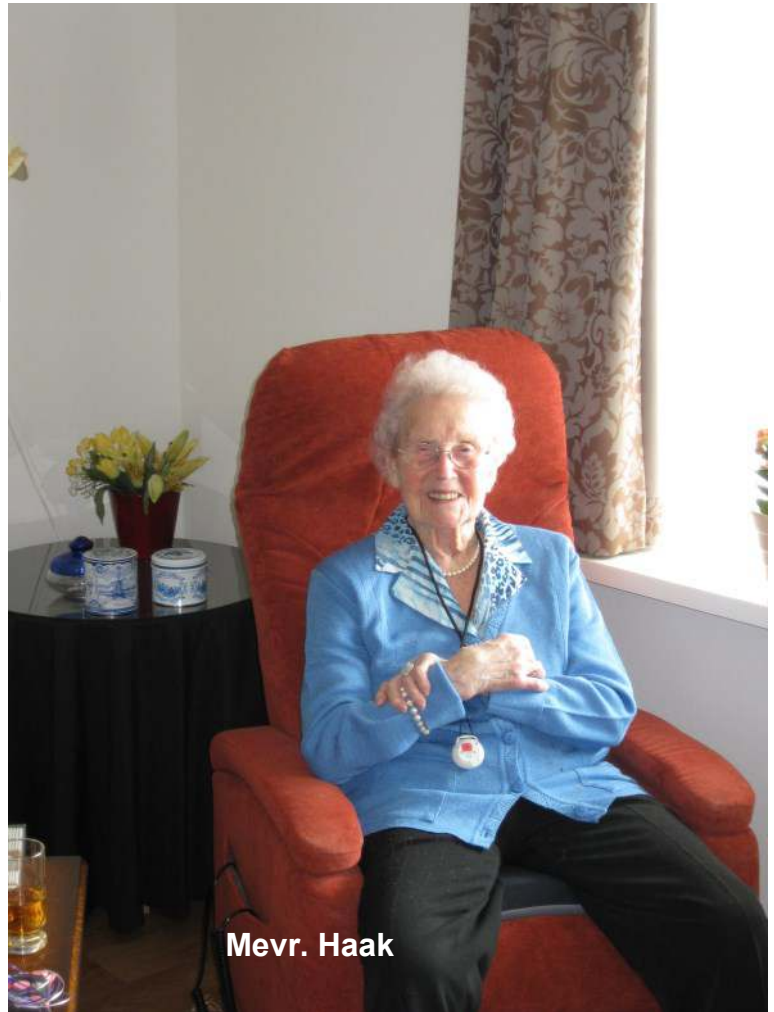
Met je oor tegen de radio zat je te luisteren, er werd je verteld dat er een mannetje in zat, als kind geloofde je dat.

Dat men ooit naar de maan zou gaan was ondenkbaar. Velen waarschuwden dat het heelal van God was, en daar mocht men niet inkomen.

Zondags droegen we hoge rijglaarsjes, naar school klompen en in ons lange haar droegen we grote strikken. We leerden lezen met leesplankjes en losse lettertjes met aap, noot, Mies. We bikkelden met varkenskootjes op het schoolplein. Het verschil in standen was groot, je had erg rijke mensen en nog meer heel arme mensen, die dat voor elkaar meestal niet wilde weten, dus dat was stille armoede. Maar onderling was het toch een gezellige tijd. 's Avonds deden we spelletjes, terwijl moeder achter de naaimachine zat, vroeger naaide de meeste mensen hun kleding en van de kinderen zelf.

Geld voor luxe en speelgoed was er bijna niet, wel poppen en blikken autootjes. Je was tevreden met dozen of blokken waar we poppenhuizen en garages van maakten, lege houten garenklosjes werd ook speelgoed. De televisie kwam pas in de jaren 50. Het was een feest als je een keer met de Rotterdamse tram, lijn 10, mee mocht rijden. Na mijn schooltijd werd ik dienstbode.

Ik trouwde met Gerrit Haak uit Kralingen. Zijn vader had een slagerij aan de Crooswijkse weg en zijn broer aan de Goudse Rijweg. Wij betrokken een huis in de Vredenoordlaan in Rotterdam.

Mevr. Haak

Meneer Haak (de Nieuwerkerkse slachter genaamd "knors")

BOMBARDEMENTEN

Met de bombardementen in 1940 op Rotterdam werd ook ons huis getroffen. We waren alles kwijt, dat was heel ingrijpend. Later kregen we een vergoeding, mijn man nam de zaak van zijn broer over en kregen een huis in Rotterdam. 50 jaar geleden verhuisden we naar Nieuwerkerk. We gingen met de auto naar onze zaak in Rotterdam. Toen onze zoon en dochter wat groter waren werkte ik ook nog veel in de zaak. Mijn dochter, die nu al 72 is, woonde met haar man nog in ons huis in Rotterdam en werkte soms ook in onze slagerij als ik niet kon. Vanuit Rotterdam kwam ze per fiets naar Nieuwerkerk om de kinderen te brengen waar ik op paste, dan ging zij weer terug. Nu denk je wat een energie moet zij gehad hebben. Later woonden mijn zoon en dochter ook in Nieuwerkerk.

Een zoontje van ons overleed met 3 maanden en zoon Gerard is kort geleden op 62 jarige leeftijd overleden. Daar heb ik veel verdriet van. In de omgeving drijven nog enkele familieleden een slagerij Haak. Mensen met de naam Haak in de Zuidplas is bijna allemaal familie. Ook de pas overleden meneer Haak, een Nieuwerkerkse slager die verleden jaar 102 jaar werd. Zijn vader was slachter in Nieuwerkerk, die men Knors noemden. Hij bezorgde zijn vlees bij de klanten met een hondenkar. Hij woonde ook in de Meander net als ik nu.

Op de foto staat mevr. Haak.